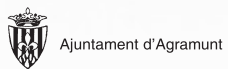

Portada primer catalog de l'Espai Guinovart, 1994

ACTIVITAT REALITZADA AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Ajuntament d'Agramunt

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Lleida
La força dels municipis

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Consell Comarcal de l'Urgell

HORARIS

Dijous i divendres de 10.00 h a 14.00 h
Dissabte d'11.00 h a 14.30 h i de 17.00 h a 19.00 h
Diumenge d'11.00 h a 14.30 h

SERVEI EDUCATIU

L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius

INFORMACIÓ AMICS DE L'ESPAI GUINOVART I

CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
Telèfon 973 39 09 04 - A/e: info@espaiguinovart.cat

PROTECTOR CORPORATIU

Sr. Joan Uriach i Marsal

INDÚSTRIES
JOVÉ-BALASCH, S.L.

Alsina
SOLUCIONS EN ENCOPRATS

MAS BLANCH I JOVÉ

EL TALLER DE
VIRGINIAS
HERALDIA
1941

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL, LLEIDA

Plaça del Mercat, s/n
25310 Agramunt

Tel | Fax: 973 39 09 04
www.espaiguinovart.cat

30 ANYS DE L'ESPAI

24 març 2024 | 07 juliol 2024
Agramunt (Lleida)

30 ANYS D'ESPAI

Ben entrats els anys setanta o a començament dels vuitanta, per raons familiars i d'amistat, reprenc el contacte amb Agramunt, després de molt temps (l'amic Farreny té una gran part en aquest retorn). Aleshores vaig anar descobrint les fonts, l'origen de certes estructures del meu llenguatge; obsessions, materials com la terra, la palla, el gra. Em puc explicar millor: la identificació amb les geografies i els entorns àrids. El gran impacte dels viatges al Marroc, Algèria, també Egipte, Mèxic, cultures molt diferents de la nostra, abans de la meva tornada a Agramunt.

Jo vaig estar a Agramunt els anys 37-38, en plena Guerra Civil. El primer bombardeig de la vila va determinar la fugida cap al camp, on vàrem viure molt plegats avi, mare, cosins, ties, germans, en una cabana. Això obligava a una relació directa amb la naturalesa, com també amb els elements, coses, eines, animals. Anàvem gairebé sempre descalços i podria dir que vaig percebre el món sensual primer pels peus que per les mans.

Es feia llum amb oli d'oliva, cera, espelmes. Les nits d'estiu, dormint a l'era, prop dels animals, dels fems, de la palla, del fang, dels conills, dels ous, els galls i les lloques, els crits del porc pressentint la mort, el cul a l'aire cagant amb la complicitat de les pedres, els peus descalços caminant amb tècnica rasant per no punxar-te amb el rostoll.

Totes aquestes vivències són de quan tenia 9-10 anys. Penso que qualsevol personalitat és molt complexa i, per tant, difícil de racionalitzar-ne els impactes, les emocions, els traumes infantils, i més difícil fer-ne un autorretrat. Però encara que l'inconscient ja està definit molt aviat, estic convençut que una part de la meua trajectòria ha estat configurada per aquest passat, que sempre es transforma en present. Aquest lligam és passat, pensament present, concepte de totalització, relació espai-cosa, acostament.

La possibilitat d'aquest Espai em dona l'entusiasme per fer coherents idea i sentiment. No he pretès de fer un museu, sinó una obra que pertanyi a Agramunt, al seu entorn, als seus habitants, a aquestes terres i a les seves estacions: simplicitat des del verd de la primavera als daurats dels blats de l'estiu, dels rostolls de la tardor vermella a la gamma freda i boirosa de l'hivern. Agramunt, més Segarra que Urgell. Amb el misteri quiet de la conca del Sió.

JOSEP GUINOVART, 15 de juny del 94 [text original del primer catàleg de la Fundació Espai Guinovart Agramunt]

Trenta anys més tard volem agrair molt profundament a totes aquelles persones que varen lluitar perquè aquest Espai fos possible, molt especialment l'aleshores alcalde Josep Huguet Herbera, i a tots els qui heu cregut en aquest projecte. Gràcies a la vostra fidelitat hem aconseguit fer de l'Espai Guinovart Agramunt tot un referent dins i fora de la nostra terra.

Brindem, doncs, per 30 anys més!

Maria Guinovart Pelauzy

Presidenta de la Fundació Espia Guinovart

30 AÑOS DE ESPAI

Ya entrados los años setenta o a principios de los ochenta, por razones familiares y de amistad, recuperé el contacto con Agramunt, después de mucho tiempo (el amigo Farreny tiene una parte importante en este regreso). Entonces fui descubriendo las fuentes, el origen de ciertas estructuras de mi lenguaje; obsesiones, materiales como la tierra, la paja, el grano. Puedo explicarlo mejor: la identificación con las geografías y los entornos áridos. El gran impacto de los viajes a Marruecos, Argelia, también Egipto, México, culturas muy distintas de la nuestra, antes de mi regreso a Agramunt.

Estuve en Agramunt en los años 37-38, en plena Guerra Civil. El primer bombardeo de la población determinó la huida hacia el campo, donde vivimos muy juntos abuelo, madre, primos, tías, hermanos, en una cabaña. Eso obligaba a establecer una relación directa con la naturaleza, así como con los elementos, objetos, aperos, animales. Íbamos casi siempre descalzos y podría decir que percibí el mundo sensual antes por los pies que por las manos.

Se obtenía la luz con aceite de oliva, cera, velas. Las noches de verano dormíamos en la era, cerca de los animales, del estiércol, de la paja, del barro, de los conejos, de los huevos, los gallos y las cluecas, los gritos del cerdo que presiente la muerte, el culo al aire cagando con la complicidad de las piedras, los pies descalzos caminando con técnica rasante para no pincharte con el rastrojo.

Todas esas vivencias son de cuando tenía 9-10 años. Pienso que cualquier personalidad es muy compleja y, por tanto, es difícil racionalizar sus impactos, emociones, los traumas infantiles, y más difícil aún hacer un autorretrato de ello. Pero, aunque el inconsciente quede definido muy pronto, estoy convencido de que una parte de mi trayectoria la ha configurado este pasado, que siempre se transforma en presente. Ese vínculo es pasado, pensamiento presente, concepto de totalización, relación espacio-objeto, acercamiento.

La posibilidad de este Espacio me proporciona el entusiasmo para hacer coherentes idea y sentimiento. No he pretendido hacer un museo, sino una obra que pertenezca a Agramunt, a su entorno, a sus habitantes, a estas tierras y a sus estaciones: simplicidad desde el verde de la primavera a los dorados de las mieses del verano, de los rastrojos del rojo otoño a la gama fría y brumosa del invierno. Agramunt, más Segarra que Urgell. Con el misterio sosegado de la cuenca del Sió.

JOSEP GUINOVART, 15 de junio del 94 [texto original del primer catálogo de la Fundació Espai Guinovart Agramunt]

Treinta años más tarde queremos agradecer muy profundamente a todas aquellas personas que lucharon para que este Espacio fuera posible, muy especialmente al entonces alcalde Josep Huguet Herbera, y a todos quienes creísteis en este proyecto. Gracias a vuestra fidelidad hemos conseguido hacer del Espai Guinovart Agramunt todo un referente dentro y fuera de nuestra tierra.

¡Brindemos, pues, por 30 años más!

Maria Guinovart Pelauzy

Presidenta de la Fundación Espai Guinovart

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

30 ANYS DE L'ESPAI

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el diumenge
24 de març de 2024 a les 12.30 h.

L'exposició romandrà oberta del 24 de març
al 7 de juliol de 2024.

Altres exposicions a l'Espai

XAVIER MASERO
Viatge a l'interior

25 febrer de 2024 | 23 de juny de 2024